

บันทึกความเข้าใจระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
กับ
รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ว่าด้วยความร่วมมือต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

บันทึกความเข้าใจ
ระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
กับ
รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ว่าด้วยความร่วมมือต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ภาค”

มีความท่วงไข่ยกับการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะต่อสตรีและเด็ก ซึ่งถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิ
อย่างร้ายแรงและเป็นการลุกมั่นเหยียดหมายเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ อีกทั้งส่งผล
กระทบทางลบต่อการพัฒนาด้านสุขภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และศีลธรรมของคน รวมทั้งส่งผล
เสียหายต่อความผูกพันและคุณค่าของสังคม

เพื่อเป็นการสกัดกั้นและปราบปรามกลุ่มและองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
โดยตรงกับการค้ามนุษย์ ตามพิธีสารสหประชาติว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และลงโทษการค้า
มนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ซึ่งเพิ่มเติมในอนุสัญญาสหประชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ
ที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ปี ๒๐๐๐

โดยยอมรับหลักการที่ระบุไว้ใน “ปฏิญญากรุงเทพฯ ว่าด้วยการโดยยั่งยืนที่ไม่ปกติ
ปี ๑๙๘๕”

โดยเชื่อมั่นว่า การปราบปรามอาชญากรรมที่ยกับการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก
โดยความร่วมมือชึ้นกันและกันเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายและกระบวนการค่าเบินคดีอาญาเป็น
มาตรการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ

ด้วยความประترนนาที่จะเพิ่มพูนความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ร่วมกันทั้งสองประเทศ
จึงได้ตกลงดังต่อไปนี้

ขอบเขตบันทึกความเข้าใจ

ข้อ ๑

บันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะใช้กับการต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ซึ่งได้
ระบุไว้ในข้อ ๒ ของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

บันทึกความเข้าใจฉบับนี้

บันทึกความเข้าใจฉบับนี้

คำนิยาม

ข้อ ๑

เพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

(ก) “การค้ามนุษย์” หมายถึง การจัดหา ชนสัง ชนย้าย ให้ที่พัก หรือรับเอาบุคคล โดยการซื้มชู้ ใช้กำลัง หรือการกระทำอื่นซึ่งมีลักษณะของการซื้มชื้นใจ ลักพาตัว ฉ้อฉล ใช้กลลวง ใช้อ่านใจในทางมิชอบ หรือใช้ความอ่อนแอบาในทางมิชอบ หรือการให้หรือรับเงินหรือผลประโยชน์ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมจากบุคคลที่มีอำนาจหนេบุคคลอีกคนหนึ่งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการ แสวงประโยชน์ การแสวงประโยชน์ให้รวมถึงการแสวงประโยชน์จากผู้อื่นโดยการค้าประเวณีหรือ รูปแบบอื่นของการแสวงประโยชน์ทางเพศ แรงงานหรือการบริการบังคับ แรงงานทาส หรือการใช้ แรงงานเยี่ยงทาส การเป็นทาสรับใช้ หรือการตัดอวัยวะ

(ข) “เด็ก” หมายถึง บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี เว้นเสียแต่กฎหมายภาคีจะระบุไว้เป็น อายุอื่น

มาตรการป้องกัน

ข้อ ๒

ภาครัฐดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่จำเป็นและใช้มาตรการที่เหมาะสม เพื่อประกันว่า การปฏิบัติตามกฎหมายและอำนาจศาลของประเทศไทยสอดคล้องกับปฏิญญาสากลหรือสนธิสัญญา ระหว่างประเทศที่รัฐบาลประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคี

ข้อ ๓

ภาครัฐจัดให้มีโครงการเพื่อการศึกษาและฝึกอาชีพให้แก่สตรีและเด็ก เพื่อสร้างโอกาส การมีงานทำและลดความเสี่ยงจากการค้ามนุษย์

ข้อ ๔

ภาครัฐพยายามอย่างสุดความสามารถในการดำเนินมาตรการสกัดกั้นการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก โดยจัดโครงการให้การศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ และเพิ่มการบริการทาง สังคม เช่น บริการจัดหางาน สร้างรายได้ และบริการรักษาสุขภาพให้แก่สตรีและเด็กที่มีความเสี่ยงต่อ การค้ามนุษย์ เพยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงต่อการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

การปักป้องคุ้มครองเหี้ยหรือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

ข้อ ๖

ผู้ที่เป็นเหี้ยหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็ก จะได้รับความยุติธรรมและการปักป้องคุ้มครองทางกฎหมายในระหว่างที่อยู่ในกระบวนการส่งกลับประเทศอื่นเป็นทางการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาครัฐจะจัดหาพักอาศัยชั่วคราวและให้การปักป้องคุ้มครองอย่างเหมาะสมแก่ผู้ที่เป็นเหี้ยหรือผู้เสียหายตามนโยบายของแต่ละประเทศ

ข้อ ๗

ภาครัฐจะใช้มาตรการที่เหมาะสมต่อผู้กระทำผิดในคดีการค้ามนุษย์ตามกฎหมายของแต่ละประเทศและจะให้การช่วยเหลือทางด้านกฎหมายต่อผู้ที่เป็นเหี้ยหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็กอย่างถูกต้องและยุติธรรม

ข้อ ๘

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐจะร่วมมือกับองค์กรอื่น ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การรักษาสุขภาพ และการดำเนินการที่จำเป็นอื่น ๆ เพื่อให้การปักป้องคุ้มครองแก่เหี้ยหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็ก และครอบครัวตามความเหมาะสม

ความร่วมมือในการปราบปรามการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

ข้อ ๙

หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบังคับใช้กฎหมายของทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะที่อยู่บริเวณชายแดนจะร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด เพื่อเปิดโปงการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็กทั้งภายในประเทศและข้าง外

ข้อ ๑๐

ภาครัฐจะจัดโครงการฝึกอบรมแบบฝ่ายเดียวหรือร่วมกันให้แก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติตามกฎหมาย ที่ใช้ในการดำเนินการสืบสวนสอบสวนคดีการค้ามนุษย์ และในการปักป้องคุ้มครองผู้ที่เป็นเหี้ยหรือผู้เสียหายในคดีการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

ข้อ ๑๑

(ก) ภาคีจะส่งเสริมความร่วมมือทวิภาคี ในการต่อต้านและลักดักกันการค้ามนุษย์ เช่น การดำเนินคดีกับผู้ค้ามนุษย์ข้ามชาติ การส่งผู้ร้ายข้ามแดน การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางด้านกฎหมายในการดำเนินคดีอาญา และ

(ข) ภาคีฝ่ายหนึ่งจะให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งความช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้านกฎหมายที่กว้างที่สุดเกี่ยวกับการดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิดฐานค้ามนุษย์โดยเฉพาะที่กระทำการต่อสตรีและเด็ก โดยสอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่รัฐบาลของทั้งสองประเทศได้ลงนาม

ข้อ ๑๒

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของทั้งสองประเทศจะร่วมมือกันจัดเดินและแลกเปลี่ยนข้อมูล และข่าวสารและร่วบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ เช่น เส้นทาง สถานที่ เครื่อข่าย รูปแบบและวิธีการค้ามนุษย์ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับประวัติของบุคคลที่ค้ามนุษย์

ข้อ ๑๓

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของทั้งสองประเทศ ต้องจัดทำแผนการปักป้องคุ้มครอง เพื่อประกัน ความปลอดภัยแก่ผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็กและพยานบุคคลจากการแก้แค้น หรือการคุกคามในระหว่างที่มีการดำเนินคดีและหลังจากนั้นตามที่เห็นสมควร

การส่งกลับประเทศ

ข้อ ๑๔

(ก) ในการจัดส่งผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็กกลับประเทศ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องแจ้งรายชื่อและข้อมูลด้านต่าง ๆ ของผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็ก ผ่านช่องทางทางการทูตล่วงหน้าให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบเกี่ยวกับการเตรียมการรับส่งผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็กกลับประเทศ ซึ่งจะได้ดำเนินการบนพื้นฐานของการให้ความเห็นชอบของทั้งสองฝ่าย โดยสอดคล้องกับเงื่อนไขในบันทึกฉบับนี้

(ข) ผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็ก ต้องเป็นบุคคลที่มีส่วนะโนดรัว หรือภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือมีการรับรองจากสำนักงานการปักป้องคุ้มครองท้องถิ่น หรือมีการรับรองจากเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องในประเทศที่รับ

ข้อ ๑๕

(ก) ภาคีจะกำหนดหน่วยงานของรัฐที่มีภาระบทบาทเกี่ยวข้องกับงานดังกล่าวเป็นจุดประสานงาน เพื่อดำเนินการรับส่งผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็กกลับประเทศไทย

(ข) จุดประสานงานมีหน้าที่ดังนี้

- ๑) เตรียมการรับส่งผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็กกลับประเทศไทย
- ๒) ดำเนินการรับส่งผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็กกลับคืนประเทศไทยตามแผนการที่ได้เตรียมไว้
- ๓) ประทับความปลอดภัยแก่ผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็กในกระบวนการรับส่งกลับคืนประเทศไทย
- ๔) สอดส่อง ดูแล และติดตามการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก
- ๕) จัดตั้งเครือข่ายข้อมูลข่าวสารเพื่อติดตามการดำเนินงานด้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ระหว่างหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายและที่ปักป้องคุ้มครองเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็ก ทั้งภายในประเทศไทย ระหว่างประเทศไทย และองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การกลับคืนสู่สังคม

ข้อ ๑๖

ภาคีจะดำเนินการทุกวิถีทางเท่าที่เป็นไปได้ เพื่อช่วยเหลือเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็ก ให้กลับคืนสู่สังคมและครอบครัวได้อย่างปลอดภัย มีประสิทธิภาพ เพื่อฟื้นฟูเกียรติ ศักดิ์ศรี เสรีภาพ และความภาคภูมิใจในตนของบุคคลดังกล่าว

ข้อ ๑๗

ภาคีจะจัดโครงการฝึกอบรมวิชาชีพให้แก่ผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็ก รวมทั้งฝึกอบรมทักษะชีวิตต่าง ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสทางเลือกในการดำรงชีวิตและการกลับคืนสู่สังคม อย่างมีประสิทธิภาพ และจัดโครงการฝึกอบรมปลูกจิตสำนึกให้แก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่พัฒนาผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็ก

การปฏิบัติงานร่วม

ข้อ ๑๙

- (ก) ภาคีจะจัดตั้งคณะกรรมการร่วมจากภาครัฐและองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์
- (ข) คณะกรรมการร่วมจะมีการประชุมสามัญหรืออวิสมัยตามความจำเป็น
- (ค) คณะกรรมการร่วมมีหน้าที่ ดังนี้
 - ๑) วางแผนการดำเนินงานและขยายผลตามความในบันทึกความเข้าใจให้มีประสิทธิผลร่วมกับภาคี
 - ๒) ดำเนินงานร่วมกับภาคีในขอบเขตงานต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก
 - ๓) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อวางแผนยุทธศาสตร์ แนวทางปฏิบัติและกรอบการดำเนินงานที่จำเป็นอื่น ๆ ในการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็กตามความในบันทึกความเข้าใจฉบับนี้
 - ๔) ประเมินผลการดำเนินงานร่วมกันและรายงานผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของแต่ละฝ่ายรับทราบอย่างสม่ำเสมอ
 - ๕) จัดทำข้อเสนอเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคีในการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก และ
 - ๖) ร่วมกับภาคีเพื่อทบทวนการดำเนินงานตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้ทุก ๆ ๓ ปี

บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ ๒๐

ภาคีจะพยายามแก้ไขข้อขัดแย้งในการตีความหรือการปฏิบัติตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้โดยการเจรจา

ข้อ ๒๑

บันทึกความเข้าใจฉบับนี้อาจมีการแก้ไขได้โดยการตกลงเห็นชอบระหว่างภาคี

ข้อ ๒๙

- (ก) บันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้บันจากวันที่ลงนามเป็นต้นไป
 - (ข) ภาคฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจบอกเลิกบันทึกความเข้าใจฉบับนี้เวลาใดก็ได้ โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ภาคฝ่ายหนึ่งทราบโดยผ่านช่องทางทางการทูต และการบอกเลิกดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้ภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการบอกเลิก
- เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างต้นซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลของตนได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

ท้าว กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑๓ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ คู่กันเป็นสามฉบับดังภาษาไทย ภาษาลาว และภาษาอังกฤษ ทุกฉบับถูกต้องเท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีความแตกต่างกันในการตีความให้ใช้ฉบับภาษาอังกฤษเป็นหลัก

สำหรับรัฐบาล
ราชอาณาจักรไทย

(นายประชา มาลินทร์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์

สำหรับรัฐบาล
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

(นายเล กากนยา)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
และสวัสดิการสังคม

ປົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ
ລະຫວ່າງ
ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ຮາຊະອານາຈັກໄທ
ແລະ
ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ວ່າດ້ວຍ ການຮ່ວມມືຕ້ານການຄ້າມນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ຮາຊະອານາຈັກໄທ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ຂຶ້ງຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ “ ອຸ່ພາຄີ ”;

ດ້ວຍຄວາມທ່ວ່ງໃຍ ກ່ຽວກັບ ການຄ້າມນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ຂຶ້ງທີ່ວ່າ ເປັນການລະເມີດສິດທິຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະ ເປັນການດູ້ໝົ່ນຢູ່ບໍ່ທີ່ ກົດສັກສືຂອງຄວາມເປັນມະນຸດ, ຂັງສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບ ຕ່າການພັດທະນາດ້ານສຸຂະພາບຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ອາລີມ ແລະ ສິນລະຫໍ່ ຂອງຄົນ ລວມເຖິງການສົ່ງຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ສາຍໃຍ ແລະ ອຸນຄ່າຂອງສັງຄົມ;

ໂດຍແນໃສ່ການສະກັດກັນ ແລະ ບາບປາມກຸ່ມ ແລະ ອົງກອນອາຊະຍາກ໌ຂ້າມຊາດທີ່ມີສ່ວນ ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບການຄ້າມນຸດຕາມອຍນຸ້ມັສັນຍາຂອງສະຫະປະຊາຊາດວ່າດ້ວຍ ການສະກັດກັນ, ບາບປາມ ແລະ ລົງໂທດການຄ້າມນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ຂຶ້ງເພີ່ມຕົມໃຫ້ແກ່ ສິນທີ່ສັນຍາສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອຕ້ານອາຊະຍາກ໌ຂ້າມຊາດ ທີ່ມີການຈັດຕັ້ງ ປີ 2000;

ໂດຍອ່ອມຮັບຫລັກການທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ “ ຖະແຫລງການບາງກອກ ວ່າດ້ວຍ ການຍົກຍ້າຍຖິ່ນ ຖານທີ່ບໍ່ເປັນໄປຕາມລະບູບ ປີ 1999 ”;

ໂດຍຊ່ວຍເຫຼື່ອພື້ນວ່າ ການປາບປຸາມອາຊະຍາກ໌ກ່ຽວກັບການຄ້າມນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ດ້ວຍການຮ່ວມມືຂຶ້ງກັນ ແລະ ກັນກ່ຽວກັບການປະຕິບັດກິດໝາຍ ແລະ ຂັ້ນຕອນການ ດຳເນີນຄະດີອາຍາ ເປັນມາດຕະການໜີ່ທີ່ມີປະສິດທິພາບ;

ດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະເພີ່ມຂະວິການຮ່ວມມືທີ່ເປັນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງ ສອງປະເທດ,

ໄດ້ຕິກລົງກັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ຂອບເຂດຂອງປົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ

ມາດຕາ 1: ປົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ໃຊ້ກັບການຕ້ານການຄ້າມນຸດ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 2 ຂອງປົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້.

—

ໆ

ຄໍານິຍາມ

ມາດຕາ 2: ເພື່ອຊຸດປະສົງໃນການດໍາເນີນງານ ຕາມບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ :

ກ) "ການຄ້າມະນຸດ" ໝາຍເຖິງ ການຂົນຂວາຍຈັດຫາ, ຂົນສົ່ງ, ເຄືອນຍ້າຍ, ໃຫ້ຫໍ່ ຜັກເຊົາ ຫຼື ຮັບເອົາບຸກຄົນ, ໂດຍຮູບການຂຶ້ມສູ່, ໄຊກ່າວລັງ ຫລື ການກະຫົວໜ້າຂຶ້ນງົງ ທີ່ມີ ລັກສະນະຂຶ້ມສູ່ຫາງດ້ານຈົດໃຈ, ລັກພາຕົວ, ໄຊກົມອຸບາຍຕົວເລີວະຍິວະຫລອກລວງ, ໄຊອ່ານາດໃນຫາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫລື ສວຍໃຊ້ຄວາມອ່ອນແລ້ວໄປໃນຫາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫລື ການໃຫ້ ຫລື ຮັບເງິນ ຫລື ຜົນປະໂຫຍດ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອື່ນຍືນຍອມ ຈາກບຸກຄົນໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ໄດ້ໃນການເຫັນບຸກຄົນອ່ານ ໂດຍມີຊຸດປະສົງ ເພື່ອການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດແມ່ນລວມເຖິງການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກ ຜູ້ອື່ນ ໂດຍການຄ້າປະເວັນ ຫລື ຮູບແບບຂຶ້ນຂອງການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ທາງໆພົດ, ແຮງງານ ຫລື ການບໍລິການແບບບ້າງຕືບ, ອອກແຮງງານ ຫລື ໄຊແຮງງານ ແບບຂ້າຫາດຫລື ການຕັດອະໄວຍະວະສ່ວນຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍ.

ຂ) "ເດັກນ້ອຍ" ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸຕໍ່ກວ່າ 18 ປີ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ກົດໝາຍຄູ່ພາສີ ຈະລະບຸໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕະການປ້ອງກັນ

ມາດຕາ 3: ຄູ່ພາສີ ຈະຈັດເນີນການປັບປຸງແກ້ໄຂກົດໝາຍທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ໄຊມາດຕະການທີ່ເພົາະ ສິນ ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ອ່ານາດສາມາດອະນຸມາດຕະການທີ່ມີກົດໝາຍ ດ້ວຍກັບທຸກແຫຼ່ງການ ຫລື ສິນທີ່ສັນຍາສາກົນ ທີ່ລັດທຸກບານປະເທດຕົນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາສີ.

ມາດຕາ 4: ຄູ່ພາສີ ຈະຈັດໃຫ້ມີໂຄງການເພື່ອການສຶກສາ ແລະ ຜົກອາຂີບ ໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ເພື່ອສ້າງໂຄງການມີວຽກເຮັດງານຫາ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມສົ່ງ ຈາກການຄ້າມະນຸດ.

ມາດຕາ 5: ຄູ່ພາສີ ຈະພະຍາຍາມຢ່າງສຸດຄວາມສາມາດ ໃນການດໍາເນີນມາດຕະການສະກັດກັນ ການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໂດຍສ້າງໂຄງການໃຫ້ການສຶກສາ, ການຜົກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ເພີ່ມການບໍລິການຫາງສັງຄົມເຊັ່ນ: ບໍລິການຈັດຫາງານ, ສ້າງລາຍໄດ້ ແລະ ບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍທີ່ມີຄວາມສົ່ງຕໍ່ການຄ້າມະນຸດ, ເພີ່ມແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທີ່ວ່າໄປກ່ຽວກັບປັດໃຈສົ່ງຕໍ່ການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

ວ່.

ການປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກການຄ້າມນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນີ້ ແລະ ເດັກນ້ອຍ

- ມາດຕາ 6:** ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນີ້ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຢຸຕິຫຳ ແລະ ການປົກປ້ອງຫາງກົດໝາຍ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ລໍ່ຖ້າ ຂັ້ນຕອນຂອງການສົ່ງກັບຄືນປະເທດ ຢ່າງເປັນຫາງການ. ນໍ່ວ່າງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຈູ້ພໍາຕີ ຈະຈັດຫາສະຖານ ທີ່ພັກເຊົາຂຶ້ວຄາວ ແລະ ໃຫ້ການປົກປ້ອງຢ່າງເພາະສົມແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຕາມນະໂຍ ບາຍຂອງແຕ່ລະປະເທດ.
- ມາດຕາ 7:** ຄູ່ພໍາຕີ ຈະໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເພາະສົມຕໍ່ຜູ້ກະທຳເຜີດໃນຄະດີຄ້າມນຸດ ຕາມກົດໝາຍ ຂອງແຕ່ລະປະເທດ ແລະ ຈະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຫາງດ້ານກົດໝາຍຕໍ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນີ້ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຢຸຕິຫຳ.
- ມາດຕາ 8:** ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ຈະຮ່ວມມືກັບອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ ເພື່ອໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ທາງດ້ານກົດໝາຍ, ການຮັກສາສຸຂະພໍາບ ແລະ ການດໍາເນີນການທີ່ຈໍາເປັນອື່ນໆ, ເພື່ອ ໃຫ້ການປົກປ້ອງແມ່ນີ້ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມນຸດ ແລະ ຄອບ ຄົວຕາມຄວາມເພາະສົມ.

ການຮ່ວມມືໃນການປາບປາມການຄ້າມນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນີ້ ແລະ ເດັກນ້ອຍ

- ມາດຕາ 9:** ພາກສ່ວນທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ໃນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຂອງສອງປະເທດ, ໂດຍສະ ເພາະຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນ ຈະຮ່ວມມືກັນຢ່າງໄກເຊີດ ເພື່ອເປີດເຜີຍການຄ້າມນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນີ້ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຫ້າພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຂ້າມຊາຍແດນ.
- ມາດຕາ 10:** ຄູ່ພໍາຕີ ຈະຈັດໂຄງການປົກອົບຮົມແບບຝ່າຍຄູວ ຫລື ຮ່ວມກັນໃຫ້ແກ່ທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວ ຂ້ອງເພື່ອເພີ່ມຄວາມອາດສາມາດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍທີ່ໃຊ້ໃນການດໍາເນີນ ການສືບສວນ-ສອບສວນຄະດີການຄ້າມນຸດ ແລະ ການປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໃນຄະ ດີການຄ້າມນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນີ້ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

- ມາດຕາ 11:** ก) ຄູ່ພໍາຕີ ຈະສົ່ງເສີມການຮ່ວມມື ແບບທະວີພໍາຕີ ເພື່ອຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັນການຄ້າ ມະນຸດເຊັ່ນ: ການດໍາເນີນຄະດີກັບຜູ້ຄ້າມນຸດຂ້າມຊາດ, ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ, ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຊື່ງກັນ ແລະ ກັນ ທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃນການດໍາເນີນຄະດີອາຍາ; ແລະ

ມາດຕາ 12: ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງສອງປະເທດ ຈະຮ່ວມມືກັນເຕັບກຳ ແລະ ແລກປິ່ງຂໍມູນ ແລະ ຂ່າວສານ ແລະ ລວບລວມຫລັກຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄ້າມະນຸດເຊັ່ນ: ເພີ້ມ ທາງ, ສະຖານທີ່, ເຕືອນ່າຍ, ຮູບແບບ ແລະ ວິທີການຄ້າມະນຸດລວມທັງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບປະຫວັດຂອງບຸກຄົນທີ່ຄ້າມະນຸດ.

ມາດຕາ 13: ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງສອງປະເທດ ຈະຕ້ອງສ້າງແຜນການປົກປ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນ
ຄວາມປອດໄພໃຫ້ແກ່ຊູ້ຕຸກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເຕັກນ້ອຍ ແລະ ພະຍາ
ນຸກຄົນ ອັນເນື່ອງມາຈາກການແກ້ແຂນຫຼົງການຂຶ້ນຂຶ້ນໃນໄລຍະເວລາທີ່ມີການຕ່າງເນີນ
ຄະດີ ແລະ ຫລັງຈາກນີ້ນ ຕາມທີ່ເຕັມສິນຄວນ.

ການສົ່ງກັບຄົນປະເທດ

ມາດຕາ 14: ก) ໃນການຈັດສິ່ງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນີ້ ແລະ ເຕັກນ້ອຍ ກັບຄືນປະເທດ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຈະຕ້ອງແຈ້ງລາຍເຊື້ ແລະ ຂໍມູນດ້ານຕ່າງໆຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນີ້ ແລະ ເຕັກນ້ອຍ ໂດຍຜ່ານທາງການຫຼຸດລ່ວງໜ້າໃຫ້ຄູ່ຢາຄືອີກປ່າຍໜໍ້ຊາບ ກ່ຽວກັບການກະກຽມ ຮັບ-ສິ່ງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນີ້ ແລະ ເຕັກນ້ອຍ ກັບຄືນປະເທດ ຂໍ້ຈະໄດ້ດຳເນີນການ ບິນພື້ນຖານການເຫັນດີຂອງສອງຝາຍ ໂດຍສອດຕ່ອງກັບເນື້ອໃນຂອງປິດບັນທຶກຕາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້;
 ຂ) ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນີ້ ແລະ ເຕັກນ້ອຍ ຕ້ອງເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສຳເນົາໃນຄົວ ຫລື ພູມລາເມີນ ຫລື ຖື່ນທີ່ບໍ່ ຫລື ມີການຢືນຢັນ ຈາກອຳນາດການປິກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນປະເທດທີ່ຮັບ.

ມາດຕາ 15: ກ) ອຸ່ພາຄີ ຈະຖືເອົາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ທີ່ມີພາລະບິດບາດກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຕັ້ງກ່າວ ເປັນຊຸດປະສານງານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການ ຮັບ-ສົ່ງ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໄດ້ຍະເພາະແມ່ຍີ້ ແລະ ເຕັກນັ້ນຍີ້ ກ້າວເສີມ;

๒) จุดประสงค์งาน มีข้อที่ดังต่อไปนี้:

- 1) ກະກົມການຮັບ-ສິ່ງ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິ່ງ ແລະ ເຕັກນ້ອຍ ກັບຄືນປະເທດ;
 - 2) ດີເນີນການຮັບ-ສິ່ງ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິ່ງ ແລະ ເຕັກນ້ອຍ ກັບຄືນປະເທດ ຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ກະກຽມໄວ້;
 - 3) ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິ່ງ ແລະ ເຕັກນ້ອຍ ໃນຂັ້ນຕອນການຮັບ-ສິ່ງ ກັບຄືນປະເທດ;
 - 4) ເອົາໃຈໃສ່ຕິດຕາມການຄ້າມໝຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິ່ງ ແລະ ເຕັກນ້ອຍ;
 - 5) ສ້າງຕັ້ງເຕືອຂ່າຍຂຶ້ນມູນຂ່າວສານ ເພື່ອຕິດຕາມການດີເນີນງານດ້ານການຄ້າມໝຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິ່ງ ແລະ ເຕັກນ້ອຍ ລະຫວ່າງໜ່ວຍງານບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ອົງການຈັດຕັ້ງພາຍໃນປະເທດ ແລະສາກົນທີ່ເຮັດວຽກປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິ່ງ ແລະ ເຕັກນ້ອຍ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

กาน>กับกົມສູ່ສັງຄົມ

ມາດຕາ 16: ອຸ່ພາລີ ຈະດໍາເນີນການຫຼວງທີ່ທາງເພົ້າທີ່ເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເຕັກນ້ອຍ ໃຫ້ກັບຄົນສັງຄົມ ແລະ ຄອບຄົວໄດ້ຢ່າງປອດໄພ, ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອພື້ນຝັງຈຸດສັກສິ, ເສັລີພາບ ແລະ ຄວາມພາກພູມຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 17: ຄູ່ພ້າຄີ ຈະສ້າງໂຄງການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ລວມທັງການຝຶກອົບຮົມທັກສະຊຸດວິດຕ່າງໆ
ເພື່ອເພີ່ມໄລຍະດາວຫາງເລືອກໃນ ການດໍາລົງຊີວິດ ແລະ ການກັບຄືນສູ່ສັງຄົມ ຢ່າງມີປະ
ສິດທິພາບ ແລະ ສ້າງໂຄງການຝຶກອົບຮົມປຸງຈິດສໍານິກ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ມີສ່ວນງ່າງ
ຂ້ອງ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ພື້ນງູ້ພັດທະນາ ຜູ້ຖືກເຕາະຮັກຢ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ
ເດັກນ້ອຍ.

ການປະຕິບັດງານຮ່ວມກັນ

ມາດຕາ 18: ก) ອຸ່ພາສີຈະຈັດຕັ້ງຄະນະປະຕິບັດງານຮ່ວມ ເພື່ອດຳເນີນງານຮ່ວມກັນ ຊຶ່ງມາຈາກ
ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕ້ານການ
ຄ້າມະນຸດ;
ຂ) ຄະນະປະຕິບັດງານຮ່ວມ ຈະມີກາອຸປະຊຸມສາມັນ ຫລື ວິສາມັນ ຂັ້ນກັບຄວາມ
ຈຳເປັນ:

四

62

- ຄ) ຄະນະປະຕິບັດງານຮ່ວມ ມີຫນັກທີ່ເຖິງຕໍ່ໄປນີ້:

 - 1) ວາງແຜນດໍາເນີນງານຮ່ວມກັນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເນື້ອໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້;
 - 2) ດໍາເນີນງານຮ່ວມກັບຄູ່ພາສີ ໃນຂີ້ງເຂດວຽກງານ ຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິ່ງ ແລະ ເຕັກນົມຍອ;
 - 3) ປະສານລິມທີບັບ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນງົງ ເພື່ອວາງແຜນຢຸດທະສາດ ທີ່ທາງປະຕິບັດ ແລະ ຂອບເຂດການດໍາເນີນງານທີ່ຈໍາເປັນອື່ນງົງ ໃນ ວຽກງານຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິ່ງ ແລະ ເຕັກນົມຍອ ຕາມເນື້ອ ໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້;
 - 4) ປະເມີນຜົນການດໍາເນີນງານຮ່ວມກັນ ຂອງຄູ່ພາສີ ແລະ ລາຍງານຜົນໃຫ້ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງແຕ່ລັບຜ່າຍຊາບ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
 - 5) ສ້າງຂໍສະເໜີ ເພື່ອສ້າງສົມການຮ່ວມມືຂຶ້ງກັນ ແລະ ກັນ ລະຫວ່າງຄູ່ພາສີ ໃນການ ຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິ່ງ ແລະ ເຕັກນົມຍອ; ແລະ
 - 6) ຮ່ວມກັບຄູ່ພາສີ ອີບທວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ໃນຫຼັກງົງ 3 ປີ.

ມີດບັນຍັດສູດທ້າຍ

ມາດຕາ 19: ຖຸ່ພາສີ ຈະພະຍາຍາມແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແປ່ງກ່ຽວກັບການຕືກວາມໝາຍ ແລະ ການປະຕິບັດ ພິດບັນທຶກວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ໂດຍການເຈລະຈາ.

ມາດຕາ 20: ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ສາມາດປັບປຸງແກ້ໄຂໄດ້ ໂດຍການຕິກລົງເຫັນດີ ບໍ່ໄດ້ກັນລະຫວ່າງເພົ່າຕື່ນ.

ມາດຕາ 21: ก) ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ຈະມີຜົນບັງລັບໄຊໝັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານ,ຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍສິດອໍານາດຢ່າງຖືກຕ້ອງຈາກລັດຖະບານຂອງຕົນ ຈຶ່ງໄດ້ລົງນາມໃນປົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້.

ຮັດທີ່ບາງກອນ, ວັນທີ 13 ກໍລະກົດ 2005, ເປັນສອງສະບັບຕົ້ນ, ເປັນພາສາໄທ,
ພາສາລາວ ແລະ ພາສາອັງກິດ, ທຸກສະບັບມີຄຸນຄ່າເທົ່າໜູມກັນ. ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງ
ກັນໃນການຕີຄວາມໝາຍ ພາສາອັງກິດ ຈະໄຊ້ເປັນບ່ອນອີງ.

ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ
ແຫ່ງ ຮາຊະອານາຈັກໄທ

ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ
ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ປະຊາ ມາລີນິນ
ລັດຖະມິນຕີວ່າການ ກະຊວງພັດທະນາສັງຄົມ
ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ຂອງມະນຸດ

ເລ ກາກັນຍາ
ຮັກສາການລັດຖະມິນຕີວ່າການກະຊວງແຮງງານ
ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ

**MEMORANDUM OF UNDERSTANDING
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND
AND
THE GOVERNMENT OF THE LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC
ON COOPERATION TO COMBAT TRAFFICKING IN PERSONS, ESPECIALLY
WOMEN AND CHILDREN**

The Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the Lao People's Democratic Republic, hereinafter referred to as "the Parties";

BEING CONCERNED that trafficking in persons, especially women and children, constitutes a serious violation of human rights, undermines human dignity and adversely affects physical, psychological, emotional and moral development of a person and includes jeopardizing social cohesion and values;

AIMING at the prevention and suppression of transnational organized criminal groups and gangs directly engaged in trafficking in persons, in accordance with the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, especially Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime 2000;

RECOGNIZING to the principles contained in the "Bangkok Declaration on Irregular Migration of 1999";

BEING CONVINCED that the suppression of the crime of trafficking in persons, especially women and children, through cooperation in law enforcement and criminal proceedings is an efficient measure;

DESIRING to enhance cooperation of mutual benefit between the two countries,

HAVE HEREBY AGREED AS FOLLOWS:

Scope of the Memorandum of Understanding

Article 1

This Memorandum of Understanding shall apply to combating trafficking in persons, especially women and children, as defined in Article 2 of this Memorandum of Understanding.

Definition

Article 2

For the operational purpose of this Memorandum of Understanding:

- a) "Trafficking in persons" shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of threat, use of force, or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include the exploitation of others through prostitution or other forms of sexual exploitation, forced labour or service, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs;
- b) "Children" shall mean persons under eighteen years of age, unless the laws of the Parties stipulate otherwise.

Preventive Measures

Article 3

The Parties shall improve their legislation as may be necessary and take appropriate measures to ensure the implementation of its laws and the exercise of their national jurisdictions in conformity with the Universal Declarations or International Conventions to which the Parties have acceded to.

Article 4

The Parties shall provide educational and vocational training programmes for women and children in order to create employment opportunities and reduce the risks of their being trafficked.

Article 5

The Parties shall make their best efforts to take measures to prevent trafficking in persons, especially women and children, by providing educational and vocational training programmes and improved social services, such as employment, income generation and health care for women and children, who are vulnerable to trafficking, and disseminating to the public information regarding the risk factors that lead to trafficking in women and children.

Protection of Victims of Trafficking in Persons, especially Women and Children

Article 6

The victims, especially women and children, shall receive justice and legal protection while awaiting the completion of the procedures for their official repatriation. The concerned institutions of the Parties shall provide temporary housing and appropriate protection to the victims in accordance with the policies of each country.

Article 7

The Parties shall take appropriate measures against traffickers in cases relating to trafficking in persons in accordance with national law of each country and provide due and just legal assistance to the victims, especially women and children.

Article 8

The government agencies concerned shall cooperate with other organizations to provide legal assistance, health care and take other necessary measures to protect the victims, especially women and children and their families in an appropriate manner.

Cooperation in Suppression of Trafficking in Women and Children

Article 9

The Parties' institutions responsible for law enforcement of both countries, in particular in the border areas shall closely cooperate with one another to discover trafficking in persons, especially women and children, both within the territory and across border.

Article 10

The Parties shall individually or jointly provide training programmes for their concerned agencies to enhance their capacity for implementing the laws in force, for the investigation and prosecution of offenders and the protection in the cases relating to trafficking in persons, especially of women and children.

Article 11

(a) The Parties shall promote bilateral cooperation in order to combat and prevent trafficking in persons, such as the prosecution of transnational traffickers, extradition, mutual assistance in criminal matters; and

(b) The Parties shall afford one another the widest mutual legal assistance in prosecution in relation to trafficking in women and children in accordance with existing agreements signed by the government of the two countries.

Article 12

The concerned agencies of the two countries shall cooperate in compiling and exchanging data and information and collecting of evidence relating to trafficking in persons, such as routes, places, networks, means and methods of trafficking in persons, including the personal records of the traffickers.

Article 13

The concerned agencies of the two countries shall formulate plans for protection to ensure the safety of victims, especially women and children and witnesses as appropriate from acts of revenge or threats during the conduct of and/or after the conclusion of legal proceedings.

RepatriationArticle 14

(a) In executing the repatriation of the victims, especially women and children, each Party shall inform in advance the names of and data and information relating to the victims to the other Party through diplomatic channels for the purpose of arranging the return and acceptance of the victims, especially women and children, as mutually agreed upon by the Parties in accordance with the provisions of this Memorandum of Understanding.

(b) The victims, especially women and children, must have been registered or have their domiciles or residence in the accepting country or are certified as residents thereof by the local authorities of the latter.

Article 15

(a) The Parties shall assign a government agency, which has relevant responsibilities, to be a focal point for the purpose of executing the return and acceptance of the victims, especially women and children;

(b) The focal point shall have the following responsibilities:

- 1) arranging the return and acceptance of the victims, especially women and children;
- 2) executing the return and acceptance of the victims, especially women and children according to predetermined schedules;
- 3) ensuring the safety of the victims, especially women and children in the execution of their return and acceptance;
- 4) monitoring of trafficking in persons, especially women and children;
- 5) establishment of information networks for the purpose of monitoring

works concerning trafficking in persons, especially women and children, between law enforcement agencies, national and international organizations dealing with the protection of victims, especially women and children and relevant organizations.

Reintegration into Society

Article 16

The Parties shall undertake every measure to help the victims, especially women and children to safely and efficiently reintegrate themselves into society and their families in order that their dignity, freedom, and self-esteem are restored.

Article 17

The Parties shall create vocational training programmes, including training in life skills to increase the opportunities for alternative ways of leading their life and their efficient reintegration into society, awareness-raising programmes for the officials whose functions are concerned with the development of the victims, especially women and children.

Joint Action

Article 18

(a) The Parties shall establish a joint working group for joint operations, drawn from relevant government agencies and organizations dealing with combating trafficking in persons.

(b) The joint working group shall hold ordinary or extraordinary meetings as the need arises.

(c) The joint working group shall have the following functions:

- 1) Planning of joint action and implementation of the provisions of this Memorandum of Understanding;
- 2) Taking joint action to combat trafficking in persons, especially women and children;
- 3) Coordinating with other relevant organizations in drawing up strategic plans, guidelines and necessary frameworks in combating trafficking in persons, especially women and children, in accordance with the provisions of this Memorandum of Understanding;
- 4) Evaluating the joint works of the Parties and regularly reporting the outcomes to the agencies concerned of each Party;
- 5) Making proposals for enhancing mutual cooperation between the Parties in combating trafficking in persons, especially women and children; and

- 6) Triennially reviewing, together with the other Party, the implementation of this Memorandum of Understanding.

Final Provisions

Article 19

The Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation and implementation of this Memorandum through negotiation.

Article 20

This Memorandum of Understanding may be amended by mutual agreement of the Parties.

Article 21

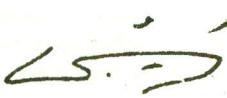
(a) This Memorandum of Understanding shall become effective upon signature.

(b) Either Party may denounce this Memorandum of Understanding at any time by written notification to the other Party through diplomatic channels. Such denunciation shall become effective six months after the date of receipt by other Party of such notification.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Memorandum of Understanding.

DONE at Bangkok, on this 13th day of July 2005, in duplicate in three authentic texts, each in Thai, Lao and English languages. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

**For the Government
of the Kingdom of Thailand**

(Mr. Pracha Maleenont)

Minister for Social Development and
Human Security

**For the Government
of the Lao People's Democratic Republic**

(Mr. Le Kakanhya)
Acting Minister of Labour and
Social Welfare